

Informacja w przedmiocie możliwości wprowadzania wyrobów budowlanych do obrotu na zasadzie "wzajemnego uznawania"

1. Zgodnie z art. 5 ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. (Dz. U. Nr 92, poz. 881 z późn. zm.) w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 21 maja 2010 roku o zmianie ustawy o wyrobach budowlanych oraz ustawy o systemie oceny zgodności (Dz.U. Nr 114, poz. 760), która weszła w życie w dniu 30 grudnia 2010 roku możliwe stało się stosowanie w Polsce wyrobów budowlanych wprowadzonych do obrotu legalnie w innym państwie członkowskim Unii Europejskiej, nieobjętych zakresem przedmiotowym norm zharmonizowanych lub wytycznych do europejskich aprobat technicznych Europejskiej Organizacji do spraw Aprobat Technicznych (EOTA), jeżeli jego właściwości użytkowe umożliwiają spełnienie wymagań podstawowych przez obiekty budowlane zaprojektowane i budowane w sposób określony w odrębnych przepisach, w tym przepisach techniczno-budowlanych, oraz zgodnie z zasadami wiedzy technicznej.

Powyższa zasada „wzajemnego uznawania” oznacza możliwość stosowania i wprowadzania do obrotu w Polsce wyrobów budowlanych wprowadzonych wcześniej do obrotu legalnie w innym państwie członkowskim UE. Jej wprowadzenie przez polskiego ustawodawcę zostało wymuszone przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 764/2008 z dnia 9 lipca 2008 roku ustanawiającego procedury dotyczące stosowania niektórych krajowych przepisów technicznych do produktów wprowadzanych legalnie do obrotu w innym państwie członkowskim oraz uchylające decyzję nr 3052/92/WE.

Zasada „wzajemnego uznawania” dotyczy jedynie tych wyrobów budowlanych, które nie zostały (jeszcze) objęte harmonizacją wspólnotową (nie ustanowiono norm zharmonizowanych lub wytycznych do europejskich aprobat technicznych). Jak wskazuje się w uzasadnieniu do projektu ustawy nowelizującej ustawę o wyrobach budowlanych, druk sejmowy nr 2785 (www.sejm.gov.pl), (cyt): „Praktycznie oznacza to, że wyroby budowlane, objęte zakresem przedmiotowym rozporządzenia nr 764/2008, mogą być swobodnie wprowadzane do obrotu na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej bez potrzeby ich znakowania znakiem budowlanym, a ewentualne działania ograniczające lub uniemożliwiające to wprowadzanie, będą prowadzone przez organy nadzoru budowlanego zgodnie z zasadami i trybem określonymi w tym rozporządzeniu”.

Istnieje tym samym domniemanie dopuszczalności stosowania w Polsce wyrobu budowlanego dopuszczonego legalnie do stosowania w innym państwie członkowskim UE. Ewentualne ograniczenia mogą być nakładane w drodze decyzji administracyjnych, o których mowa w art. 2 ust. 1 w/w Rozporządzenia nr 764/2008.

2. Wyroby budowlane wprowadzane do obrotu na zasadzie „wzajemnego uznawania” nie muszą być oznakowywane znakiem budowlanym, gdyż brak jest ku temu jakichkolwiek podstaw prawnych. Wyroby takie mogą być wprowadzane do obrotu w oparciu o system krajowy tzn. z oznakowaniem znakiem budowlanym (na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 3 ustawy o wyrobach budowlanych), po dokonaniu oceny zgodności i wydaniu krajowej deklaracji zgodności z aprobatą techniczną (angażując w cały proces Instytut Techniki Budowlanej) lecz nie jest to procedura obowiązkowa. Przepis art. 8 ustawy o wyrobach

budowlanych regulujący kwestię znakowania znakiem budowlanym nie daje podstaw ku temu, aby wyrób budowlany dopuszczony do obrotu legalnie w innym państwie członkowskim oznaczać znakiem budowlanym, chyba że z zachowaniem stosownych procedur, które to procedury nie są w takim wypadku wymagane albo ich wykonanie jest niemożliwe wobec braku istnienia Polskich Norm na dany wyrób.

3. Nie jest również uzasadnione oznakowywanie wyrobu dopuszczonego na zasadzie „wzajemnego uznawania” oznaczeniem CE. Oznakowanie CE stosuje się do wyrobów, co do których dokonano oceny ich zgodności z normą zharmonizowaną albo europejską aprobatą techniczną bądź krajową specyfikacją techniczną państwa członkowskiego UE lub EOG. Jak zaś wyżej wspomniano, zasada „wzajemnego uznawania” ma zastosowanie wyłącznie do wyrobów niezharmonizowanych.
4. Reasumując, zasada „wzajemnego uznawania” stanowi samodzielną przesłankę stosowania i wprowadzania do obrotu wyrobów budowlanych (niezharmonizowanych), wprowadzonych do obrotu legalnie w innym państwie członkowskim UE, natomiast oznakowanie takich wyrobów odbywa się na zasadach ogólnych i brak jest obowiązku oznakowywania tych wyrobów znakiem budowlanym ani oznaczeniem CE.

Paweł Litwiński
radca prawny

Warszawa, dnia 7 października 2011 roku